

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiuu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

La

Abonament lunar

pentru August st. v.

— cu prețurile din capul foii —
învită

Administrațiunea țiarului „TRIBUNA“.

Sibiuu, 1 August st. v.

Unul dintre deputații aleși de conce-
tațenii noștri sași în dieta Ungariei, dl
Guido Bauszner, a adresat Țilele
aceste alegătorilor sei o scrisoare, prin care
fi sfătuiesce atât pe dinșii, cât și pe co-
naționalii sei din Ardeal în genere, să nu
mai facă cauză comună cu Românii, ci să
se unească cu națiunea maghiară, pen-
tru-ca împreună să consolideze statul
unitar maghiar.

N'am luat notiță despre acest „ma-
nifest“ al dlui Bauszner, deși el a produs
multă senzațiune în opiniunea publică. Mai
nainte de a ne pronunța asupra lui, voiam
să vedem cum se pronunță organele auto-
risate ale partidului național săsesc, pen-
tru-ca să scim, dacă merită ori nu să ne
preocupăm de el.

El nu merită: are importanța, pe care
ar avè-o la noi o scrisoare adresată de dl
Atanasie Răcz alegătorilor sei ori pe care
au avut-o articolele pline de sfaturi „în-
țelepte“, publicate de dl Grigorie Mol-
dován în coloanele țiarului „Nemzet.“

Credem cu toate aceste de cuviință a
profita de ocasiunea, pe care ni-o ofere dl
Bauszner, ca să ne lămurim pozițiunea
față cu concețenii noștri sași.

Ei știu foarte bine, precum o scim și
noi, și ar fi bine să știe toată lumea, că
nu există nici un fel de înțelegere stabi-
lită cu premeditare între noi și dinșii. Nici
odată oameni politici români nu s'au con-
sultat cu oameni politici sași, ca împreună
să concerteze un plan de acțiune comună,
să iee angagiamente și să încheie în ge-
nere vre-o legătură între dinșii.

Ne-am întâlnit din întâmplare pe te-
renul de luptă, fiindcă aveam să susținem
interese identice față cu același adversar.
Noi nu am căutat nici odată alianța Sa-
șilor, Sașii nu au căutat nici odată alianța
noastră: e lipsa de tact politic a guver-
nului și spiritul de intoleranță a conce-
tațenilor noștri maghiari ceea-ce ne-au
silit să uităm disensiunile din trecut și,
cu voie, fără de voie, să ne apropiem
unii de alții.

Concețenii noștri sași trebuie să-și
tragă acum seamă cu interesele lor proprii
și să se lămurească între ei, dacă bine au
făcut ori nu, când s'au apropiat de noi,
și dacă trebuie ori nu să mergă mai de-
parte pe calea ce au apucat.

Să fie convinși, că noi vom fi foarte
mulțumiți, dacă prin o înțelegere cu gu-
vernul și prin stabilirea bunelor relațiuni
cu Maghiarii, vor ajunge să-și asigureze
libertatea de dezvoltare. Căci și aceasta
tot sub presiunea noastră s'ar face, tot
un succes al nostru ar fi: vrem ca Sașii

să-și păstreze aici în Ardeal individuali-
tatea și cultura lor germană, și prea puțin
ne pasă, cum vor fi ajungând să-și-o
asigureze, ni-e destul, că prin ea afirmă
caracterul poliglot al acestei țeri.

Ne temem însă, ca nu cumva, unin-
du-se cu Maghiarii, ei să-și peară încetul
cu încetul individualitatea și cultura ger-
mană, ne temem, că Maghiarii multe le
vor promite, ca să-și câștige acum, când
par a se afla în oare-care strîmtorare, cum
le-au mai promis și alte dați, și apoi să
nu se țină, cum nu s'au ținut, de anga-
giamentele luate.

Sașilor, care sînt abia două sute de
mii de oameni, deși sînt un element cult,
bine întărit și cu cele mai bune relațiuni,
le trebuie o garanție în viața publică
a Ungariei, și, dacă își vor da bine seamă,
se vor convinge, că garanția aceasta, sîntem
noi poporul român.

Nu este nimeni stăpân pe poporul
acesta, nimeni nu poate să-l conducă, nici
să dispună de el după buna sa chibzuință;
noi însă, care îl cunoaștem și ne inspi-
răm din sentimentul lui, putem să-și în-
credințăm pe Sași, că poporul acesta e
vînjos și nu pere cu una cu două, ear'
câtă vreme sînt Români în văile Carpa-
ților, dela Vișeu până în Cerna și până
la izvoarele Someșului, țeara aceasta n'are
să devină stat național maghiar.

Dar' le spune dl Guido Bauszner
conaționalilor sei, că Maghiarii sînt un
popor valoros, susținut de întreaga dinastie
până la cel din urmă archiduce, ba chiar
și de puternicul imper german.

Că Maghiarii sînt un popor valoros,
aceasta o recunoaștem și noi, dar' punem
la îndoială, că e susținut fie de dinastie,
fie de imperul german, când el se pune
în conflict cu interesele monarhiei și ale
ordinei sociale în genere.

Chiar însă așa să fie, cum Țice dl
Bauszner, aceasta nouă nu ne impune.
Pentru noi e determinant, că nimeni în
lumea aceasta nu-și va pute face pe Ro-
mâni să susțină un stat național maghiar.

Maghiarii, ca popor valoros și spri-
giniți de dinastie și de Germania, pot să
decreteze legi, să creeze instituțiuni și să
prefacă statul, care după pactul dela 1867
e poliglot, într'unul național maghiar, pot
să-și ignoreze pe Români, și Românii se
vor supune; în Țiua însă, în care statul
astfel prefăcut va fi în pericol, nici Ma-
ghiarii, nici spriginitorii lor, nici noi nu
vom pute să-și determinăm pe Români a
se uni cu Maghiarii pentru susținerea lui.

Nu e nevoie să o spunem noi aceasta:
o știu dimpreună cu Maghiarii toți cei ce
sînt informați asupra dispozițiunilor po-
porului român.

Nu din propriul nostru indemn, ci
sub presiunea acestor dispozițiuni generale
stăruim noi, ca Maghiarii să renunțe la o
idee nenorocită, care nu se poate realiza
câtă vreme trăiesc Români pe pămîntul
acesta. Conservați, — le Țicem — actu-

alul caracter poliglot al statului și accen-
tuați-l potrivit cu interesele de dezvoltare
ale Românilor, și noi luăm angagementul,
că Românii se vor uni cu voi pentru toate
eventualitățile și față cu ori-și-cine.

Dar', — Țice dl Bauszner, — pre-
facerea statului ungar într'unul național
maghiar, e pentru națiunea maghiară o
cestiune de existență națională.

Negăm, că e adevărat aceasta.

Chiar însă adevărat fiind, pentru noi
conservarea caracterului poliglot al statu-
lui e cestiune de existență națională, și
nicăiri nu stă scris, că Maghiarii au mai
presus ca noi dreptul de a exista în lu-
mea aceasta.

Conflictul dintre noi și Maghiari e
clar formulat: ei vor să prefacă sta-
tul ungar într'unul național ma-
ghiar, ear' noi voim să conservăm statul
actual și mai vîrtos să accentuăm caracte-
rul lui poliglot.

Politica noastră nu e națională ro-
mână, ci mai presus de toate politică de stat.

Sașii n'au decât să aleagă între noi
și Maghiari, și ori-și-cum ar alege, noi fi
încredințăm, că vom merge cu aceeași
hotărîre înainte pe calea ce am apucat.

Dacă ei cred, că a sosit timpul, ca
să profite de greutățile, pe care i le creăm
guvernului, să profite, dar' să profite ca
oameni cu minte și cu toată siguranța.

Noi credem, că timpul priincios nu
e sosit încă.

Dl Guido Bauszner le pune conce-
tațenilor noștri sași o alternativă, care le-a
mai fost pusă și în alte rînduri: Vă vine
mai bine la socoteală să trăiți într'un stat
maghiar, ori voiți să fiți mistuiți de unul
român?

Ne-am mirat totdeauna, că în impe-
rul habsburgic se admite puțința unei ase-
menea alternative.

Noi, care nu uităm tradițiunile dina-
stice ale poporului nostru, le vom pune
Sașilor altfel întrebarea: Voiți, ca Ro-
mânii să rămână, cum au fost tot-
deauna, un neam de oameni paci-
nici și iubitori de ordine, ori do-
riți, ca ei să devină un cuiabar de
nedumeriri pentru societatea eu-
ropeană și să se mistuie în svîr-
coliri sociale?

Astfel se pune întrebarea.

E vorba să-și creăm elementului român
aici în statul acesta o pozițiune potrivită
cu aspirațiunile lui legitime, pentru-ca să-
l scutim de frîmăturile sociale, pentru care,
întat fiind de curînd în viața politică,
e atât de accesibil.

O cer aceasta înainte de toate inte-
resele întregului popor român, dar' nu mai
puțin o cer interesele monarhiei habsbur-
gice și ale dezvoltării pacifice în genere.
Și dacă Sașii au conștiința menirii lor ca
element civilisator, ei nu vor sta cătuși de
puțin pe gînduri, ci ne vor ajuta cu toate
mijloacele, de care dispun, câtă vreme
aceasta o voim.

Timpul priincios pentru unirea lor cu
Maghiarii nu va fi sosit decât atunci, când
ne vom fi compromis noi cei-ce aceasta o
voim și vor fi câștigat trecere la poporul
român alți oameni, care le vor pune și
ei Sașilor alternativa: Voiți stat maghiar
ori stat român?!

Deocamdată însă întrebarea e: stat
poliglot ungar și dezvoltare pacinică, ori
stat național maghiar și stîrpire reciprocă?

Ear' întrebarea aceasta nu li se pune
numai Sașilor, ci tuturor elementelor ne-
maghiare din țerile supuse coroanei un-
gare și celui german îndeosebi.

Parte dintr'un popor cu mare trecut
și mare present, cele două milioane de
Germani, răspîndiți prin țerile coroanei
ungare, au aici o frumoasă menire, pe
care trebuie să o înțeleagă și să o împli-
nească.

Nu sacrificându-și individualitatea și
cultura națională își vor împlini această
menire, ci avînd ambițiunea de a se
ridica în fruntea elementelor predestinate
a conserva pentru toate timpurile calcu-
labile actualul stat poliglot și a conduce
astfel lupta pentru asigurarea dezvoltării
pacinice.

Nobleța obligă!

Revistă politică.

Sibiuu, 1 August st. v.

De un timp încoaci întreprinderile mo-
narchilor se repetă din an în an și eram
cu ele întru atîta de obicinuiți, încât nu
le mai atribuim nici o importanță deo-
sebită. Întreprinderea monarhului nostru
cu împăratul Germaniei la Gastein, apoi
visita iminentă a împăratului rusesc la
Kremsier, se pot privi de nisce simple acte
de curtenire; ceea-ce e de ceva însemnă-
tate mai mare, e întreprinderea ministrilor
cancelari, Bismarck și Kálnoky la
Varzin. Acestia vor avè să confereze
asupra unor cestiuni foarte importante și
anume asupra uniunii vamale între
Austria și Germania și asupra atitu-
dinii statelor din Europa centrală față cu
eventualul războiu anglo-rus.

Cu privire la denunțările Ovrei-
lor din România am comunicat ieri la
acest loc în extras răspunsul d-lui Salis-
bury, pe care l-a dat deputațiunii israe-
lite. Astăzi sîntem în pozițiune de a re-
produce acel răspuns caracteristic în tot
cuprinsul seu:

„Domnii mei! — Nu trebuie să vă mai
aduc aminte, că guvernul lordului Beacons-
field a spriginit primirea articolului amintit de
d-voastre în tractatul din Berlin. Din simplă
humanitate, din acea simpatie, pe care trebuie
să o dovedim pentru deapropoalele noastre, din
aceste cauze și cu privire la dreptul inter-
național, care s'a violat în cazul de față, trebuie
să întîmpinăm afacerea aceasta cu o simpatie
serioasă și adîncă, chiar și atunci, dacă n'am
avè spre aceasta oare-care motiv special cu con-
siderare la împregiurarea, că noi încă am parti-
cipat la ridicarea României de regat. Eu o re-
gret foarte, că acum după cinci ani, când ear'
ocup oficiul, trebuie să fac experiența, că presu-
punerile și speranțele, pe care le aveam pe acel
timp, s'au justificat atât de puțin prin aceste
fapte. Regret, că binefacerile cele mari, cu care
a îngrămădit tractatul din Berlin pe România
ridicînd-o la rangul unui stat independent, nu
pot decât să ne reducă la acea convingere tristă,
că un stat, care are atîtea cauze de a se înscălbă
de ori-ce apăsare și persecutare, condece astfel

de lucruri, ca și de care faceți d-voastre aci amintire. Eu recunosc și aceea, că serioșitatea, pe care au dovedit-o în afacerea aceasta reuniunile ovreesci din această țeară, nu o numai naturală, ci chiar și onorifică pentru acele. Motivele d-voastre pretind cea mai mare stimă și puteți fi asigurați, că noi vom întreprinde toate spre a îmbunătăți starea Ovreurilor din acea țeară, la a căreia creare noi încă am participat în mod însemnat. Trebuie să mă rog însă de iertare, dacă nu mă pot demite la detalii în această afacere, deoarece-ace așa o pretinde chiar interesul cauzei, pe care îl avem în inimile noastre. Eu am ascultat cu un viu interes la îngrozitoarele fapte, despre care mi-ați raportat acum, ce dovedesc însă aceste și alte împregiurări, care ne vin nouă la cunoștință? Care e opunerea și dușmănia, pe care va trebui să le împinșăm? Aceste au fost comparate cu tractarea, de care suferiau creștinii bulgari, și într'un înțeles compararea e și corectă, într'alt înțeles însă e falsă. Soartea și suferințele creștinilor bulgari, zăceau în mâna unui monarch despot, care ușor se putea influența prin o acțiune diplomatică. Relele, pe care le amintiți d-voastre, nu provin dela un domnitor despot, ci din tabăra contrară; toate aceste suferințe ale Ovreurilor din România își au isvorul în superstițiunea poporului, și această superstițiune a poporului, își află expresiune viuă în reprezentanța poporului, care e suprema instanță în acea țeară. Eu vă întreb acum, ce efect poate să aibă amestecul unei puteri străine cu privire la o cestiune internă. Eu cred, că d-voastre, cât de mult se vede doară de suferințele Ovreurilor din România, trebuie să recunoașteți, că această cestiune trebuie tratată cu o deosebită precauțiune în fața faptului, că avem de a face cu o reprezentanță a poporului, care se arată jalusă față cu amestecul unei puteri din afară, și tot aceea, ce i s'ar pără ca o amenințare, poate mai mult să constate și să întărească superstițiunile, decât să creeze vre-un ajutor. În cazul de față avem lipsă de mare precauțiune. Interesele Ovreurilor trebuie păzite cu o atențiune, care totdeauna se țină cont de susceptibilitatea sentimentelor naționale și de pericolul, cares'ar produce prin aceea, că irităm pe aceia, care în sfârșit tot au puterea în mână. Eu am motivele mele pentru cele ce vi le-am spus, și am motive, când vă dic, că o discuțiune de un caracter prea aspru, ar pute să vatem toate susceptibilitățile naționale, ceea-ce deocamdată nu stă în interesul Ovreurilor din România. Dvoastre puteți fi liniștiți, guvernul Măiestății Sale va face tot, ce-i stă în putere, și dacă eu multenuvespun dintr'acele ce-mi stau pe limbă și nu mă demit la detalii, despre care altminterlea bucuroși m'as înțelege cu dvoastre, puteți înțelege, că cauza la aceasta nu e indiferentismul, ci energia pentru nefericita rasă, pentru care ați venit dvoastre astăzi aici".

Relativ la cestiunea afghană „Agence Reuter” comunică din Teheran: Precum se serie din Herat, auctoritățile cumpără proviziuni mari de cereale. Două mii de oameni iau parte la lucrările de fortificare și se construiesc bastioane mari. Poporațiunea e hotărâtă, să apere orașul în contra unui eventual atac. Comisiunea engleză pentru regularea graniței se află nouă mile înspre Vest de Herat.

Foița „Tribunei“.

Blastem de mamă.

Legendă populară,
de George Coșbuc.
(Urmare și fine.)

VII.

La mormânt dacă sosiră,
Jos pe el se prăvăliră
Și începură-a lacrima
Și din gură-a cuvânta:
„Constantine, ești afară,
„Vină, Constantine eară;
„Mai ești, dragă Constantine,
„Că ni-e dor, ni-e dor de tine!”

Pământul însă ridea,
Groapa de ris hohotia;
Constantin amar gemea.

„Ești din groapă și vorbește,
„Spune și ne povestese
„Cum trăiești în groapă, cum?
„Vină și ne spune-acum!
„Vină se ne veți macar,
„Vină, Constantine, ear!”

Cronică.

✱ Alexandru Crețescu, fost ministru și prim-președinte al înaltei curți de justiție și de cassațiune din București a răposat. Eată programul înmormântării: Marți 30 Iulie, la 2 oare după amiază, va începe serviciul funebru la biserica sf. Gheorghe-nou, unde se află depus corpul repositului, după care va urma discursul ținut în numele înaltei curți de justiție și de cassațiune. Cortegiul va porni în ordinea următoare: 1. Un pluton de gendarmi călări. 2. Corpul ceremonial. 3. Musica militară. 4. Înaltul cler. 5. Decorațiunile purtate pe perine. 6. Carul funebru. 7. Familia. 8. Diferite delegațiuni, corpul advocaților. 9. A doua musică militară. 10. Trăsura familiei. 11. Trăsura regală. 12. Armata cu onorurile militare de Mare Cruce. 13. Trăsurile particulare. Cordonalele carului funebru vor fi ținute de guvern, de înalta curte de cassațiune, de curtea de apel și de corpul de advocați. Cortegiul funebru, plecând dela biserica sf. Gheorghe-nou, străbate strada Colții, Boulevardul-Universității, calea Victoriei, strada Carol, calea Rahovei și strada 11 Iunie până la cimitirul Șerban-Vodă (Belu), unde se vor ține celelalte discursuri. În tot mersul seu cortegiul funebru va fi îngrădit pe dreapta și pe stânga, dela prima musică nr. 3. și până la capul coloanei armate nr. 12 prin două șiruri de soldați.

✱ Stipendiile în aur „Francisc Iosif Elisabeta.” Cu începutul anului școlastic viitor sunt a se conferi din fundațiunea stipendiilor în aur „Francisc Iosif Elisabeta” câte două stipendii pentru universitățile din Viena, Budapesta și Cernăuți, câte unul pentru universitățile din Graz și Agram. Fiecare stipendiu e statuit în suma de 300 fl. v. a. Concurenții au a-și adresa suplicile lor scrise cu mâna propriei Măiestății Sale împăratului și regelui apostolic. Cererile sunt a se prevedea cu următoarele documente: 1. Atestat de botez. 2. Atestat de paupertate, în care se fie arătat: starea lor, averea sau venitele, rapoartele familiare. 3. Atestat de maturitate, sau dacă sunt deja ascultători la vre-una din universitățile din cestiune, atestat de pe semestrul al doilea al anului școlastic. Între concurenți vor fi preferiți cei cari vor începe în anul următor studiile universitare.

✱ În cerere e de a se aminti împregiurarea, dacă concurentul are încă vre-un stipendiu sau alt ajutor, la care oficiu de dare se solvesce? Petenții, cari au terminat cursul universitar, au a spune la care facultate voiesc să continue perfecționarea lor în studii.

Cererile astfel instruite sunt a se trimite cel mai târziu până în 31 August a. c. direcțiunii administrative a acestor stipendii (*k. k. allerhöchste Privat- und Familien-Fonds-Direction*) în Viena.

Cererile întârziate nu se vor lua în considerare.

✱ Concerte militare. Marția trecută după amiază a cântat pe promenada din jos musica militară a reg. inf. nr. 50; ieri după amiază a dat concert în grădina „Iosif” musica reg. inf. nr. 64; Vineri va cânta în promenada din jos musica reg. inf. nr. 64, seara pe piața cea mare musica reg. inf. nr. 50, care va cânta totodată și retragerea.

Ieri seară mare îndesuială în „Iosefs-Garten,” unde a cântat musica regimentului 64, Saxen-Weimar, o orchestră puternică, condusă de dl Berger. Programul serii foarte bine ales și cu atât mai bine executat. Publicul încetul cu încetul s'a încălzit. Cu deosebire aplaudate au fost „Steierische Alpenlieder” și „Stabat Mater” de Rossini.

✱ Cerându-se repetarea, musica a executat mai multe marșuri, între care admirabilul „Radetzki,” ceea-ce a produs un adevărat entuziasm în public, și un marș românesc, una din cele mai frumoase compozițiuni în acest gen.

Concertul ce va da musica reg. inf. nr. 50 în hala de bere „Habermann” ați după amiază, are următorul program: Partea I: 1. „Hoch Habsburg!” marș de Kral. — 2. Uvertură la „Flote Burschen,” de Suppé. — 3. „Valsul Carlotta,” de Millöcker. — 4. Duet din opera „Semiramis” de Rossini. — 5. „Din vieța de soldat,” de Bela Kéler. — 6. „Csárdás honvedes,” de Tischler. Partea II: 7. Uvertură la „Tutti în Maschera,” de Pedrotti. — 8. „Plevlyer Lagerleben,” potpuri de Wagner. — 9. „Hora Sinaii” de Ventura. — 10. „Souvenir de Krapina-Teplitz,” idilă de Horny. — 11. „Meine Könnigin,” vals de Coote. — 12. „Gedenke mein,” polca franceză de Praxalik.

✱ Grădini de copii în comitatul Bistrița-Năsăud. „Nemzet” constată că în comitatul Bistrița-Năsăud nu există nici un asil de băieți sau grădini de copii. O singură grădină de copii ce există în Bistrița, nu ar fi meritând această numire. Tendința acestei notițe e de a provoca înființarea de grădini și asile de copii — maghiare.

✱ Limba maghiară în institutele de învățământ. Toată inspecțiunea de stat consistă ați din supravegherea rezultatelor propunerii limbei maghiare. Rapoartele adresate de autoritățile civile școlare districtuale, fac mențiune numai de progresul făcut în această limbă.

✱ Serviciul polițenesc în comitatul Timișului. Cetim în „Luminatorul”: Aprobând noul statut, serviciul polițian în comunele comitatului Timișului se va organiza din nou. În locul așa numiților chinezi mici și plăieși, cari posturi se vor șterge, și cari până acum au provădit serviciul polițian în comune, se vor institui servitori comunali armați, mai cu seamă oameni trecuți prin serviciul militar și de o viață nepătă. Vighilarea de noapte asemenea se va regula și vighilatorii de noapte pot fi numai oameni în toată privința nepetați.

✱ Un magasiner tâlhar. La începutul acestui an s'au ridicat mai multe plângeri din Oradea-mare, Petroșeni și Miskolcz, că mărfurile predate la căile ferate ungare, sosesc la destinațiunea lor ciungărite. Șeful stațiunii din Budapesta a cercat dimpreună cu magasinerul suprem timp îndelungat după hoți. În sfârșit în Iunie o scrisoare anonimă i-a condus pe urma tâlharului. Perchisițiunea de domiciliu întreprinsă la substitutul magasiner Bela Lányi a dat un rezultat pozitiv aflându-se în casa acestuia mai multe pachete de țigări fine, 6 briciuri, 12 părechi de fărfurii, 4 penicele etc. La pertratarea finală ținută alaltăieri, Lányi a declarat, că el a aflat aceste obiecte în magazin și presupunând, că aceste sunt obiecte furate, a voit să erueze pe făptuitori. Tribunalul însă l'a condamnat la doi ani de închisoare.

✱ Teatru de diletanți în Cugir. Junimea română din Cugir invită la „Reprezentăția teatrală” ce se va ține Marți la 18 August st. n. în localul „Ospetăriei celei mari,” în favorul înființării unei „biblioteci populare în loc.” Pieșa va fi: „Vlăduțul mamei,” vodevil într'un act de I. Lupescu, artist dramatic. Persoanele: Vlăduțul mamei, scolar de sat, dl I. M.; Savasta, mamă-sa, d-soara E. P.; Costică Șoimescu, tânăr boier, dl A. B.; Iftimie Șbărciagu, bătrân pădurar, dl N. D.; Smarandita fiica lui, d-soara

M. M.; „Peneș Cărcanul” de V. Alexandri, de clamat de dl I. P. După reprezentație urmează petrecere cu joc. Prețul intrării: Locul I și II 50 cr.; celelalte 40 cr., 30 cr. etc. etc., în picioare 10 cr., ear' la „petrecere și reprezentație” 1 fl. de persoană. Începutul la 8 oare seara. Cugir, în 8 August st. n. 1885. Comitetul.

✱ XXI Programă a gimnasiului mare public român gr-or. din Brașov și a celorlalte școli secundare și primare împreunate cu acesta. Anul școlastic 1884—5. Publicată de Ștefan Iosif, director și profesor. Cuprins: 1. Influența limbii grece asupra dezvoltării limbii latine, de prof. N. Pilța. — 2. Sciri școlare, de directorul. La gimnasiu au propus 11 profesori; un post de profesor este vacant; la școala reală și comercială au propus 11 profesori. Școlari stipendiați din diferite fundațiuni au fost 11. După confesiune școlarii au fost: la gimnasiu 197 gr-or.;—gr-cat. 13, cat. 1, mosaici 5; la școala reală gr-or. 47, gr-cat. 1, rom-cat. 1, mosaici 5; la școala comercială gr-or. 26, gr-cat. —, rom-cat. —, mosaici 4.

✱ Defraudări. În comitatul Bars s'a pornit cercetare în contra președintelui și a cassarului dela sedria orfanală. Suma defraudată nu face mai puțin decât 37.455 fl. v. a.

✱ Expedițiune orientală. S'a întreprins o expedițiune maghiară științifică în Orient. Aceasta va fi spriginită de guvern, și va cutria toată Peninsula-Balcanică, spre a face pe acolo studii istorice, etnografice, arheologice și geologice. Se dăce, că acesta e cel dintău voiaj de studii întreprins din puct de vedere special maghiar. Ar fi de dorit, ca Maghiarii să facă înainte de toate în Ungaria astfel de studii, și apoi să se ducă mai departe înspre Orient!

✱ Nazarenii. În contra Nazarenilor a adresat ministrul de interne ungar un circular, prin care atrage atențiunea jurisdicțiunilor asupra propagatorilor neînvețați și secreți confesionali și asupra adunărilor lor. — În comuna Miraslău din comit. Albei-inferioare, cunoscută din istorie, o comună mixtă cu poporațiune română și maghiară, după cum sântem informați noi, există vre-o 10 familii maghiare de confes. nazarenă. Matriculele se poartă decătră autoritatea civilă. De câte ori se întâmplă născeri, cununii sau moarte, se avisează primăria. Notarul comunal poartă protocolul oficios.

✱ Jertfa unei mușcături de câne. În o comună din Ungaria un fecior de 19 ani a fost jertfa unei mușcături de câne. Dînsul lucra tocmai la o mașină de treerat, când cădu deodată în decursul lucrului. După vre-o 10 minute s'a deșteptat, a îmbrățișat pe un soț de lucru și i-a spus plângend, că el trebuie să moară, fiind mușcat înainte cu câteva săptămâni de un câne turbat. Nenorocitul a și murit după o scurtă suferință de vre-o nouă oare.

✱ Festivitățile dela Turocz-Szt.-Márton. Se propune începerea unui proces criminal în contra oratorului, care a bineventat pe oaspeții din Boemia ai Slovacilor. Pasagiul privit ca criminal din partea unui diar local dușmănos Slovacilor e: „Sentimentele care ne însuflețesc pe noi sînt nise schintei, pe care le-au stîrnit în noi, loviturile nenumărate ale contrariilor nostri. Acele produc din foc flacăra, pe care nime nu o mai stînge.”

✱ „Narodni Listy” diarul ceh din Praga, se ocupă în numărul seu din Sâmbăta trecută cu festivitățile Slovacilor, din Ungaria. „Și Maghiarii

Pământul nebun ridea,
Groapa de ris hohotia,
Lutul glumind răspundea:

„Nu te mai ruga de mine,
„Blastemă, Lenă, mai bine,
„Nu te tot ruga mereu:
„Ce-i al nostru, nu-i al teu!”

Pământul mereu ridea,
Groapa de ris hohotia,
Lutul ne'ncet glumia.

„Morminte, nu fi păgân,
„Slobođi-mi pe Constantin;
„Oh, nu fi morminte rău,
„Slobođi-mi copilul meu,
„Ori macar dai glas, morminte,
„Pentru câteva cuvinte!”

Pământul atunci tăcea,
Groapa nimic nu vorbea,
Constantin din greu dăcea:

„Oh, mamă, tu ești de vină,
„Că n'am pace si odihnă,
„Că n'am loc nici în mormânt,
„Că n'am stare sub pământ.
„Nici sînt mort, nici cu vieță,
„Nici sînt foc și nice ghiață,
„Nici în groapă nu pot fi,
„Nici afar' nu pot eși,

„Căci m'ai blăstemat, măicuță,
„Pentru scumpa ta Lenuță:
„Pământul nu mă primească,
„Țerna se nu mă iubească,
„Lutu-afar' se mă isbească! —
„Lutu-afară m'a isbit,
„Țerna m'a batjocorit,
„Pământul m'a prigonit! . . .
„Mamă, dacă-mi vrei tu bine,
„Fă-l acuma pentru mine
„Și-mi desleagă blăstémul,
„Că-mi apasă sufletul!”

Lena din suflet ofta,
Gânduri grele o mustra
Și ea biata cuvânta:
„Dragul meu! Să fii iertat
„Și de blăstém desleat.
„Însă . . . fie blăstemat
„Pământul, că nu m'ascultă,
„Bată-l jalea mea cea multă,
„Și nu te mai lasă-afară,
„Bată-l jalea mea amară!”

Țerna-atuncia tremura,
Lutul mînios urla;
Pământul se despica:
„Nu-i destul c'ai blăstemat
„Pe un copil nevinovat,

„Acum mă blastemi pe mine,
„Blăstému-te eu pe tine!
„Căci n'ai inimă de mamă,
„Nu ți-e sufletul de seamă,
„Nici ești vrednică sub soare
„Să mori cum tot omul moare,
„Ci pământul prin urgie
„Să te înghiță de vie!”

Țerna 'n laturi se 'mproșca,
Pământul se deschidea;
Lena din mormânt dăcea:

„Blăstemată să fiu eu,
„Vai, pentru blăstémul meu!
„Și ca mine pe vecie
„Fie blăstemată, fie
„Ori-ce mamă s'ar afla
„Pe copil a-și blăstéma!
„Fie dînsa blăstemată,
„N'aiabă pace nici odată,
„N'aiabă prapori la 'ngropare,
„Nici popă la comandare!
„Vai, de-aceea mamă, care
„Blastemă fără muștrare
„Pe copilul ei, căci ea
„Blastemă pe fiul seu,
„Dar' pe dînsa Dumneđu!” . . .

— dăce numitul dăar — dau atențiune mișcărilor slovace. Adunarea din urmă dela Turocz-Szt.-Márton a Slovacilor îi poate convinge pe Maghiari, că cu metodel urmat până acum în contra Slovacilor, nu ajung la nimic și că în contra panslavismului ar fi cu mult mai bună tactica de a li se asigura Slovacilor libertatea națională și de a nu persecuta cu forța tot pasul, care întesce spre cultivarea limbei slovace și spre deșteptarea conștiinței Slovacilor. În același timp Slovacii au a procede cu precauțiune, trebuie să asigure bine crucerii destinați spre scopuri naționale, deoarece bani panslavistici pot fi în ori-ce timp confiscați decătră guvernul maghiar.“

Oaspeții francezi în Budapesta. Mare gălăgie fac Maghiarii cu oaspeții francezi, care se află la Budapesta. Toată „larma“ e făcută cu scopul de a face reclamă pentru expoziție. Diarele străine germane iau puțină notiță de această împregiurare, cele maghiare sânt foarte puțin pricepute; ba chiar și diarele franceze se pare că sânt puțin entusiasmte. Mai mult avem noi a ne plânge contra acestui onor ce ni se face decătră oaspeții francezi, deoarece bi-roul telegrafic din Budapesta ne copleșese cu telegrame lungi privitoare la pofta de mâncare și de beutură și la tot pasul ce-l fac oaspeții nostri prin Budapesta. Ne costă prea mult această poftă, ce nu ne prea interesează.

Himen. Dl Ioan Baci u s'a încredințat cu dșoara Charlota Todosi u în 11 l. c. n.

Regele Greciei, precum se anunță din Roma, a sosit la Brindisi, de unde va călători la Viena și Gmunden. Nu se spune însă, dacă va veni și la Budapesta pentru a cerceta expoziția regnicolă.

Încă o descoperire de oase de animale colosale antedelvianne, s'a făcut în județul nostru dăce „Tatova“ din Bêrlad. Preotul Vasilie Crăescu din comuna Gura-Simila, a depus la redacția noastră, un dinte de Mamut din creațiunea antedelviană, pe care l'a găsit pe când pescuia la râulețul Simila, în ziua de 19 Iulie vechiu. Acest dinte, care este de o greutate de două oca și jumătate, este pus la dispozițiunea doritorilor de a-l vedă, la redacția numitului dăar.

Alegere de învățator în România. La postul de învățator dela școala germană-eva ngelică din București au concurat 81 învățatori, dintre care 61 din Germania, 4 din România, 14 din Transilvania, 1 din Rusia, 1 din Elveția, și 1 din Anglia. Comitetul școlar a candidat dintre acestia pe patru, dintre care s'a ales cu majoritate de voturi dl A. Wilk din Prettin (lângă Torgau).

Studentii din România premiați în Franța. Cetim în „România“: La distribuirea premiilor, din cele mai însemnate institute de cultură ale Franciei pentru anul școlar ce expiră, am vădut cu o viuă plăcere în listele publicate de diarele parisiene, menționându-se cu distincțiune mai mulți elevi români cari au obținut premii cum:

În liceul *Luis le Grand*, d-nii Mitilineu la filosofie, Polysu la matematică; în liceul *Sainte-Barbe* dl Alexandru Peretz; ear' dl Veron a obținut premiul de onoare la concursul general de retorică.

Măsuri contra holerei. Față cu proveniențele din Ispania și Marsilia, consiliul român sanitar superior a decis să se iee toate măsurile de precauțiune adoptate anul trecut.

O furtună mare cu ploaie și grindină cât nuca a fost în comuna Almalău, jud. Constanța. Toate viile sânt distruse, grânele de pe câmp s'au spulberat; mai multe case au fost inundate și desvélite.

Împărăteasa Eugenia, văduva lui Napoleon III se află acum în Carlsbad și apare în toate diminețile la 7 oare, la sursa Schlossbrunn, unde urmează cura împreună cu toți ceilalți suferinși. La aparițiunea acestei atât de mărite împărătese și atât de crud isbită de soarte, toată lumea se descopere cu respect. Locuiesce în hotelul numit Königs Villa.

Dispozițiuni polițenesci la Kremsier. Se scie că Țarul are lipsă în contra nihilistilor de detectivi mulți pentru siguranța vieții sale. Mai totdeauna decâte ori călătorește, călătoria și locul unde pleacă, sânt ținute în secret, pentru-ca nihilistii să nu poată pregăti atentate. Se scie hotărât însă, că înălțarea Țarului cu Monarchul nostru are să se întempe la Kremsier.

Pentru această întâlnire s'au recrutat și poliști din Viena. Eată ce se scie cu datul de 10 l. c. n. Din Kremsier: Aci se iau măsuri mari de precauțiune. Fiecare străin trebuie să-și legitimeze apartinența. Locuitorii sânt îndatorați să insinue pe ori-ce oaspe la poliție. Au sosit mai mulți detectivi din Rusia și din Viena. Castelul și parcul sânt închise strict.

Mișcările de pe Peninsula-Balcanică. Diplomația europeană urmăresce cu deosebită atențiune mișcările ce se petrec la granițele Sêrbiei. O multime mare de emigranți muntenegrini, Sêrbi opoziționali, Bulgari și chiar Bosniaci și Herțegovineni se așează, sub pretext de a-și căuta mijloacele de traiu, la granița Sêrbiei. O mare neliniște produce această aședare din cauza că acești priviți ca vagabunși nu se așează mai înlăuntrul țerii, unde întru adevăr și-ar pute căștiga mijloace de traiu, precând la granițe însă circulațiunea e foarte mică. Din această cauză aceste colonii sânt privite cu multă neîncredere. Se afirmă chiar că s'au aflat la nisce agenți secreți ai emigranților scrisori, din care reese, că scopul acestor emigranți e turburarea ordinii pe Peninsula-Balcanică.

Judecătoria militară s'a introdus de curând în Sêrbia. Hoțiile cele multe, și cu deosebire împregiurarea, că cele mai multe dintre omorurile sêvrșite în anul acesta se consideră a avê un caracter politic, au silit pe guvernul sêrbesc să introducă pentru un timp nehotărât procedura militară scurtă în contra eventualilor „tălhari“, precum se îndatinează a se numi.

Poliția sêrbească. Poliția sêrbească se va spori. Stările ce domnesc astăzi în Sêrbia și cu deosebire omorurile sêvrșite în zilele din urmă, care sânt de un caracter mai mult politic, cer organizarea poliției de stat. Spre acest scop se va trimite la Viena și Berlin câte un comisar polițenesc pentru a studia organizațiunea poliției din aceste două state și a propune reformele de introdus în serviciul polițenesc.

Un orcan pustiitor. Din Belgrad se scie cu datul de 10 August n.: „Ieri seara s'a descărcat asupra Belgradului și împregiurimii un orcan groaznic însoțit de peatră, care a nimicit toate sêmănăturile. Excadronul de gardă, care se scaldă în Dunăre cu caii, a fost surprins de orcan în apă. Caii s'au spăriat, au luat-o la fugă și au cutrierat într-o carieră sêlbatecă orașul, eșind afară din oraș înspre satele învecinate. Mai mulți gardisti au fost călcați de cai suferind frângeri de picioare și mâni. Mulți au perit; cinci gardisti s'au înecat și caii mai toți s'au vătămă.

Expulsiunea din Germania a Polonilor se urmează în contra tuturor protestelor acestora adresate ministrului de interne.

Metropolitul din Sevilla încă a murit de choleră. Această scire a produs mare spaimă în populațiune.

Toate țările iau măsuri de precauțiune în contra importării holerei din Marsilia. Turcia, Austro-Ungaria, Germania și Italia au ordonat executarea strictă a măsurilor ordonate în anul trecut.

Alegerea președintelui republicii franceze. O depeșă din Paris spune că în luna Ianuarie 1886 se va face decătră parlamentul francez alegerea noului președinte al Republicei.

Incendiu. Din Varșovia se semnalează arderea totală a orașelului Kinesma din guvernamentul Costrova. Dauna se urcă la mai multe milioane de ruble. Kinesma a fost un orașel de comerț cu 4000 locuitori.

Plata ofițerilor în Turcia. Poarta a hotărât să reguleze soldele întârțiate și să concedieze pe ofițerii englezi, cari sânt în serviciul Turciei.

Mișcarea agrară în Italia. La Milano, la Monza și Vimercale s'au făcut ieri perchișiți domiciliare la mai multe societăți de lucrători și la unii membri ai lor, constatându-se o legătură a mișcării agrare din nordul Italiei cu anarhistii elvețieni. S'a găsit o listă a membrilor tuturor asociațiilor, un apel anarhist, o listă de prosciere a unor proprietari mari, un plan pentru spargerea primăriei din Monza, punere de foc unor palaturi și moși în Piemot și multe arme, muniție și dinamită. S'au făcut 116 arestări.

Emigrări. Se telegrafează din Buenos-Ayres, că în luna Iunie au sosit acolo 32 vapoare transatlantice cu 5,475 emigranți.

Testamentul lui Montefiore. „Temps“ din Paris, anunță că testamentul lui sir Mozes Montefiore a fost comunicat decătră solicitor executorilor testamentari. Prin acest testament, d. Iosef Sebag este instituit legatar universal, cu sarcina de a plăti o sumă însemnată d-nei Guedalla, nepoata defunctului, și să afecteze 60,000 lire sterlingi (un milion și jumătate de franci) pentru institute de binefacere.

Justificare prin gilotină. Din Paris se depeșează, că alaltăieri s'a întemplat justificarea prin gilotină a ucigașilor Marchandon și Gaspard.

Arderea unui hotel. În Lasvigas, în Mexicul-nou, a ars Sâmbăta trecută hotetul „Montezuma“. Tot edificiul a fost prefăcut în cenușă. Majoritatea oaspeților și-au aflat moartea în flacări. Amănunte lipsesc.

Cheltuelile de înmormântare ale unui duce rusesc. În zilele aceste s'a înmormântat ducele Demidoff San-Donato, al cărui cadavru s'a transportat din Florența la Tagil lângă Ural. Sicriul a costat 35,000, transportarea 70,000 ruble. La înmormântare s'au împărțit între săraci 25,000 ruble. Pomana a ținut trei zile, luând parte la aceea 20,000 lucrători și jobagi.

Execuție de dare în Spania. Din Madrid se comunică, că doi țereni din Lerida au bătut pe un executor de dare, încât l'a lăsat mai mort. Auzind populațiunea despre aceasta, s'au turburat și mai tare și voia să ucidă pe executorul de dare. În orașul Lerida a izbucnit cu privilegiul acesta o răscoală formală. Prăvăliile s'au închis, și oamenii umblau pe strade numai ca să prindă pe poliști și să-i bată. Primarul voind să liniștească pe popor le-a promis, că el încă va demisiona, deoarece ce nu poate să răspundă pentru executarea nouelilegi de dare. Și întru adevăr legea de dare din Spania e mai draconică, decăt cea mai nouă ordinațiune a dlui Szapary!

Teoria lui Rösler. Studii asupra stăruinței Românilor în Dacia-Traiană de A. D. Xenopol.

Dare de seamă critică. (Urmare din nr. 171.)

Părerea dlui Xenopol (p. 87) că Valachia și Moldova au rămas în afîrnare canonică de Ochrida până la a. 1767, când acest arhiepiscopat pierdă autocefalia, este nu numai de loc nefîntemeiată, dar' și de tot arbitra Domnitorul Moldovei, Demetriu Cantemir ne spune cum scim, că biserica țerii sale afîrna în secolul XVII, ca și pe timpul lui (1700), de patriarhatul constantinopolitan, deși numai nominal, fiind ca și autocefală. ¹⁾ atunci și Valachia. ²⁾ Cu ce temeiu extinde deci dl Xenopol afîrnarea de Ochrida până la a. 1767? După ce patriarhatul constantinopolitan căștigă, odată cu restabilirea jurisdicțiunii sale asupra Moldovei, și metropolia Valachiei earăși pentru sine, acordându-i un rang mai înalt și titlul de Exarh, la care se adauge apoi și titlul de arhiepiscop sau arhimetropolit, — de acum înainte nu mai poate fi vorba de o afîrnare faptică a bisericei române de Ochrida. Relațiunile avute din nou pentru cătra timp cu acest arhiepiscopat după conciliul Florentin, unde patriarhatul de Constantinople făcu uniunea cu Roma, nu sânt adevărite în acest înțeles, încât nu se poate admite decăt recunoșterea unei simple întâietăți spirituale, cu competența de a da noilor metropoliți binecuvîntarea cerută, fără de a avê însă oare-care jurisdicțiune. Astfel, după căderea imperului bizantin în mâinile Turcilor, biserica din principatele române căștigă o pozițiune de fapt autocefală, pe urmă cu afîrnare numai nominală de patriarhatul constantinopolitan. Dar' să lăsam aici aceasta, căci ne-am depărta prea mult de destinațiunea ce ne ocupă. Deasemenea nu putem consimți cu părerea dlui Xenopol, că afîrnarea bisericească de Ochrida ar fi un argument în contra teoriei lui Rösler, și că pe temeiul acestei afîrnări, nu s'ar pute admite întinderea imperului romano-bulgar al Asanescilor și pe malul stâng al Dunării, fiindcă atunci biserica română din această parte, ar trebui să se afle în afîrnare de arhiepiscopatul Tirnovei (pag. 88 și 92).

Cum am vădut, cele dintăiu sciri despre afîrnarea de Ochrida sânt abia din a doua jumătate a secolului XIV, dintr'un timp când arhiepiscopatul Tirnovei tocmai pierdă autocefalia. Pentru timpul anterior ea nu este adevărită, ci numai probabilă pentru Ungro-Valachia. Deci nu se poate spune cu siguranță, că biserica română din stânga Dunării nu s'ar fi aflat nici când în afîrnare de Tirnova, ca să putem scoate de aici alte conclusiuni. Afară de acea arhiepiscopatul Tirnovei era în imperul Asanescilor mai întâiu primat catolic, în urma unirii încheiate de regele Ioanșiu cu Roma sub Papa Inocențiu la a. III (1204). Abia la a. 1234 acest arhiepiscopat căpătă sub regele Ioan Asan II, după ce se desfăcu de Roma, o pozițiune autocefală în biserica ortodoxă, care autocefalie fu apoi pierdută tocmai pe când aflăm sciri despre afîrnarea bisericei române de Ochrida.

Făcând abstracțiune dela teoria remigrării române, — care părere nu trebuie să mai fie combătută cu un asemenea argument dubiu, după ce ființa Românilor în părțile Daciei este deplin adevărită acum înainte de acest timp, — să rămânem numai la întinderea imperului Asanescilor asupra malului stâng al Dunării. Argumentul dlui Xenopol în contra acestei întinderi vedem că este fără nici o putere, nefind

adeverit că Românii din stânga Dunării n'ar fi stat nici când în afîrnare bisericească de Tirnova. Prelîngă aceasta mai trebuie să luăm în considerare, că înfririrea arhiepiscopatului de Tirnova asupra bisericei ortodoxe din părțile daco-române, pe timpul domniei Asanescilor, nici nu putea să țină îndelung, începând autocefalia acestui arhiepiscopat abia la a. 1234, pe când după 13 ani Valachia se află acum în afîrnarea politică de Ungaria (1247). Dacă până atunci ea a fost supusă Asanescilor, precum arată mai multe sciri, scurta durată a înfriririi dela Tirnova nu putea să fie de ajuns pentru a desface biserica română din stânga Dunării de vechile ei legături cu Ochrida, dela care afîrna înainte și episcopatul Tirnovei. ¹⁾

Deci vedem că aici nu se află nici un motiv, pentru a respinge întinderea imperului Asanescilor asupra unei părți de dincoace de Dunăre. Aceasta cu atât mai puțin, cu cât asemenea întindere este, după toate indiciile, mai mult decăt probabilă. (Va urma.)

Varietăți.

(Ocupațiunea principeselor.) Despre muierile din familiile regente se scriu numai sciri privitoare la călătoriile și la toaleta lor. Eată câteva notițe despre ocupațiunea de predilecțiune a principeselor: Împărăteasa din Germania se ocupă cu lucruri umanitare; regina din Saxonia de asemenea; principesa Stefania deseamnă; sora sa decedată cosia chiar pe mașina de cusut și lucra lucruri mai fine; principesa engleză Beatrice, soția tinăre a principelui Battenberg, colorează aquarele frumoase; regina Angliei încă se ocupa în tinerețele ei cu aquarele, cu sculptura și cu musica de piano; regina din Danemarca și-a deprins în lucrul muieresc pe cele trei fice ale sale, pe ducesa de Wales, pe Tarevna Rusiei și pe ducesa de Cumberland; Arhiducesa de Meklenburg-Strelitz e artistă în musică; regina din Spania se ocupă cu studiarea limbilor; regina din România e cunoscută lumii întregi sub numele de „Carmen Sylva“, și ca protectoarea orfanilor de asemenea cunoscută și din răboiul ultim ca îngrijitoare de răniți; regina din Belgia se ocupă cu promovarea industriei muieresci; regina din Portugalia și cea din Italia se ocupă cu afaceri școlare, cu ajutorarea săracilor și cu creșterea băieților orfani.

(Înmormântarea unui coscing gol.) Din Boffito, un sat în Lombardia, se scie despre un cas foarte ciudat. Murise o femeie nu de mult și a fost înmormântată după obiceiul locului. Bărbatul, fiind inconsolabil de perderea soției sale, a trebuit să fie dus și supraveghiat într-o odaie, până s'a făcut înmormântarea. El se întoarse acasă seara, întră în odaie și spre marea sa groază, găsi pe soția sa zăcând în pat. Omul alergă la autorități, dar' fu creșut de smintit. Cercetându-se lucrurile, s'a constatat, că într'adevăr uitaseră a pune cadavru în cosciug.

(Revolta femeilor în închisoarea din Madrid.) — Pensionarele directorului închisoarei din Madrid exagerându-și consumațiunea de rachiu și de licheruri în nisce proporții atât de periculoase pentru sănătatea lor, încât, pentru menținerea ordinii în stabiliment, directorul a oprit cu totul întrarea vinurilor și licherurilor destinate deținutelor. O oare-care Benita Clemente, care își face acum a șapte-spre-șecă osândă, neputându-se supune acestei abțineri silită, fu surprinsă pe când introducea prin fereastră cu o frânghie câteva sticle de rachiu, pe cari i le trecea muma-să din afară.

Fu pusă la carceră. Tovarășele ei rugând pe membrul juntei sau comisiunei administrative a ospicilor venit pentru a visita închisoarea ca s'o ierte, acesta cedă la stăruințele lor. Și reu a făcut, căci eată ce a pățit. Îndată după scoaterea ei din carceră, Clementa ațigă pe tovarășele ei ca să se răscole și cevoltatele ar fi jucat membrului din juntă și celorlalți ampoliați o festă rea, dacă puterea publică n'ar fi intervenit, atrasă de sgomot. Guvernatorul alergă la fața locului și isbuti să liniștească pe aceste drăcoace, dintre cari cea mai furioasă, Clemente, a primit în învâlmășeală două loviturile de sabie, una la număr și alta la o mână.

¹⁾ Nicephoras Gregoras, ed. Bonn. Tom. I. pag. 30.

Serviciul telegrafic

al „TRIBUNEL.“
Budapesta, 13 August n. Curia a aprobat sentența adusă de tablă în cauza procesului penal renovat al condamnatului fiind nevinovat Kóteles. Kóteles e dar' achitat.

Petersburg, 13 August n. La întrevvedere monarhilor vor lua parte ambii ambasadori.

Bruxella, 13 August n. Scrutătorul Africei, Byonfanti, a răposat în Congo.

Director: **Ioan Slavici.**
Redactor responsabil: **Cornel Pop Păcurar.**

¹⁾ Descriptio Moldaviae, ed. A. P. Ilarianu, București 1872 pag. 144 sq.

²⁾ Vezi conida sfântă a metropoliei Ungro-Vlachiei, publicată în revista „Biserica ortodoxă română“, București 1884 Nr. 3 sq.

Nota: Numerii încadrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.